

Skremmende å bli innklaget

Som ung psykolog ble Per Isdal sammen med en kollega innklaget til Fagetisk råd. – Vi følte oss veldig små, sier han.

TEKST

Nina Strand

Nina Strand

PUBLISERT 1. august 2005

Foto: Thomas Bjørnflaten

Klagen gjaldt ukollegial atferd, på bakgrunn at de to i et avisintervju indirekte hadde kritisert kolleger ved å si at de mente det var galt å drive parbehandling så lenge det var vold i en familie. Dette var i 1989, og Isdal tror ikke en lignende situasjon ville ført til klage i dag. – Men selve opplevelsen av det å bli innklaget vil nok være den samme for mange av dem som blir innklaget. Det var en fryktelig skremmende opplevelse, og jeg var glad vi var to om den. Dette fanget vår oppmerksomhet i lang tid, sier Isdal. – Vi var usikre på hva Fagetisk råd kunne gjøre, og det var ubehagelig at noen var så sinte på oss. Prosessen tok et år, og det kjentes lenge i en situasjon hvor vi følte oss utrygge.

Manglet kunnskap om rådet

Fagetisk råd konkluderte med at psykologene hadde overtrådt retningslinjene, men de fikk den mildeste reaksjon som kunne gis. Isdal har ingen innvendinger mot behandlingen de fikk. – Rådet var nøytralt og åpent i sine henvendelser til oss. Innledningsvis fikk vi brev med orientering om saksgangen, og prosessen ble avsluttet med brev om den endelige beslutningen. Men i ettertid ser jeg at vi kunne vært spart for mye angst og bekymring ved å være mer aktive og spørrende selv. Som unge psykologer opplevde vi Fagetisk råd som en faglig autoritet som vi måtte forholde oss formelt og juridisk til. Vi visste lite om hva rådet representerte, og betraktet dem som autoriteter høyt hevet over oss sjøl. Vi var redde for at vi ikke lenger skulle få være psykologer, og var nok litt hysteriske.

Anbefaler rådgivingstelefonen

I dag er Per Isdal leder for Alternativ til vold, og det var der han jobbet da klagesaken kom. Den erfarne psykologen har utviklet et nært forhold til Fagetisk råd: – Nå ser jeg Fagetisk råd som gode kolleger, som er til hjelp både for oss behandlere og for klientene våre, sier han. – Rådgivingstelefonen er et glimrende tilbud. Av og til er situasjonen så komplisert og sammensatt at det kan være godt å få hjelp til å reflektere langt nok i forhold til de ulike sidene. En blir lyttet til, diskuterer saken og får nye innspill. Gjennom rådgivingstelefonen opplever en Fagetisk råd som veiledere og hjelpere, og som de kollegene de faktisk er, sier han.

Isdal er koordinator i Psykologforeningens innføringsprogram til spesialistordningen. – Vi pleier alltid å leie inn en representant fra Fagetisk råd til å undervise i innføringsprogrammet, forteller han. – Det å møte representantene ansikt til ansikt kan bidra til å menneskeliggjøre dem, og få frem hva Fagetisk råd er: en sikkerhet for oss alle og en hjelp til å manøvrere i vanskelig farvann.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 42, nummer 8, 2005, side

TEKST

Nina Strand, journalist i Tidsskrift for Norsk psykologforening

Nina Strand, journalist i Tidsskrift for Norsk psykologforening